

Interview
MARLIES JANSEN

Fotografie
BRENDA VAN LEEUWEN

VORIG JAAR LIEP HAAR RELATIE STUK, VERLOOR ZE HAAR VADER EN MOEST ZE VERHUIZEN. TOCH VOND ILLUSTRATOR MARENTHÉ OTTEN (49) DE KRACHT OM HAAR GROTE PLANNEN WAAR TE MAKEN. MET THE ART BEAT CLUB INSPIREERT ZE ANDEREN ÓÓK HET AVONTUUR AAN TE GAAN.

“HET DRAAIT OM VOLHOUDEN, OOK BIJ TWIJFEL OF TEGENSLAG”

“IK VOND HET NIET ALTIJD LEUK; DIE PIPPI LANGKOUS-ACHTIGE JEUGD”

Haar illustraties zijn fantasievol, kleurrijk en grappig. Intrigerend ook, je blijft ernaar kijken. Ze heeft fans over de hele wereld, mensen die simpelweg blij worden van wat zij maakt. Marenthes werk prijkt in kranten en tijdschriften (van *Het Parool* en *Flow* tot *Happinez*), maar ook op postzegels, wenskaarten, posters, kalenders en boeken. Ze won prestigieuze designprijzen in Europa, New York en Tokio. Jarenlang was ze grafisch vormgever en ontwerper en combineerde ze dat met illustreren, nu werkt ze bijna fulltime als illustrator. En ze bruist alweer van de nieuwe plannen, want Marenthe heeft net The Art Beat Club opgericht, een academie met workshops en cursussen om anderen te helpen hun creativiteit aan te boren. ‘Marenthe bestaat voor 99,99% uit pure passie’, staat op haar website. Hoe dóét ze dat toch, zo gedreven blijven?

FRISSE BLIK

Marenthe vertelt over een vriendin die tijdens een schrijfcurcus ontdekte dat ze vastgeroest was. “De cursisten moesten naar buiten met de opdracht: kijk naar de dingen zonder ze een naam te geven. Mijn vriendin ging koffiedrinken bij Ikea. Onderweg naar het restaurant liep ze de hele winkel door, langs de banken die ineens geen banken meer waren, of zelfs maar dingen om op te zitten, maar geheel nieuwe objecten. Verfrissend vond ze dat, het haalde haar uit vaste denkpatronen.” Marenthe herkent dat. “Ik doe dat soort dingen voortdurend. Zodra ik te veel comfort ervaar en sleur dreigt, of dat nu in werk,

relaties of een manier van denken is, zoek ik een uitweg.” Niet dat ze dan altijd rigoureuus het roer omgooit, het gaat haar er vooral om met een frisse blik te blijven kijken. “Ik heb een continue drang naar vernieuwing, naar verrijking. Ik lees veel, zoals *De edele kunst van not giving a fuck* van Mark Manson, *Terug naar huis* van zen-leraar Norman Fischer en *De kracht van kwetsbaarheid* van Brené Brown. Ook volgde ik een opleiding tot meditatiedocent en een verkorte opleiding familieopstellingen. Ik onderzoek graag en vind het fijn me te verwonderen. Dat maakt me blij; om wat er allemaal is in het leven, en hoe bijzonder dat is.”

VILLA KAKELBONT

Avontuur is haar met de papelepel ingegoten. Haar moeder was logopedist, en dol op reizen. “Hup, daar gingen de ski’s op het dak en reden we naar Oostenrijk. Of naar het Berlijn van vóór de val van de Muur. Naar Barcelona, Engeland, Schotland. Mijn moeder nam mijn broer en mij ook gewoon een maand mee naar Italië om Italiaans te leren. Ze sprak vijf talen, kon goed organiseren en was creatief. Ze nam me mee naar exposities en leerde me naaien en knutselen. Gitaarspelen kon ze ook. Niet normaal, zo veelzijdig en energiek als zij was.” Ook haar vader, die het reizen aan zich voorbij liet gaan omdat hij daar niet van hield, prikkelde Marenthes fantasie en manier van kijken. “Hij was leraar en bioloog en wist álles over planten, bomen en dieren.” ’s Nachts trok hij erop uit om vossen, >

“SCHEI TOCH UIT, SUCCES KOMT NIEMAND AANWAAIEN”

dassen en herten te fotograferen. Hij hield uilen, op een gegeven moment had hij er wel honderd. En dan hadden ze in Huize Otten ook nog Hongaarse jachthonden, katten, ratten, cavia's en fretten en vlogen een tamme ekster en een kauw in en uit.

“Als kind vond ik het niet altijd leuk dat het er bij ons wat Pippi Langkous-achtig aan toeling. Ons overbuurmeisje at gewoon elke avond om half zes, wij waren ánders.” Achteraf ziet ze dat vooral het reizen heeft bepaald hoe zij in het leven staat. “Het heeft me laten zien dat de wereld openligt. Je kunt eruit gaan, verfrissing zoeken, terugkomen en de dingen anders bekijken. Het is net als met stenen beschilderen, wat we ook vaak deden thuis: simpel, maar je kunt er zó veel mee. De mogelijkheden zijn eindeloos. Werkelijk alles is inspiratie voor mij. Daaraan heb ik nooit gebrek.”

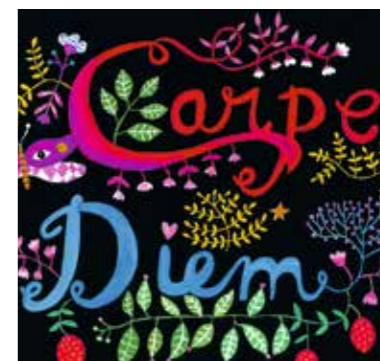
‘GELUK IS LEUK’

Haar atelier bevindt zich in een saai kantoorgebouw, maar zodra je de deur opent, beland je in een andere wereld. Een wereld vol doosjes met kralen, stempels, kunstboeken in alle soorten en maten, een bord vol met alle denkbare kleuren verf. Antieke prentjes, een servies, bollen wol. Beschilderde en bestippelde klompen, en iets wat Marenthe haar rariteitenhoekje noemt, met kaarten en illustraties die ze inspirerend vindt. Op haar bureau staat een schaalje met miniatuurspiegelgoeddieren. “Deze flamingo kreeg ik van mijn dochter, Lila.” Een chaotisch rommeltje is het atelier niet, integendeel: het oogt opgeruimd.

Het is een oase van rust. Dit is de plek waar ze schetst en schildert, dingen uitprobeert, nadenkt en terloops een blijmakende kreet als ‘Geluk is leuk!’ post op haar Facebookpagina.

BIJ TWIJFEL: DÓÓRGAAN

Het oogt allemaal zó gezellig dat je als bezoeker visoenen krijgt van een fröbelende Marenthe naast een pot dampende thee en een kat opgekruld aan haar voeten. Van iemand die de dag start met yoga en meditatie. Marenthe lacht: “Ik heb één ochtendritueel en dat is mijn grootste zonde: ik drink 's morgens eerst een kop koffie, op een nuchtere maag.” Opstaan met yoga en meditatie zou ze best willen. “Soms doe ik dat ook een tijdje. Het effect is zo groot. De keerzijde van veel inspiratie hebben, is namelijk dat het soms een rollercoaster is in mijn hoofd en lichaam. Als ik mediteer, ben ik rustiger, meer in balans. Heel apart wat dat met je doet, al doe je het maar een kwartier per dag.” Ze vervolgt: “Maar er is wél discipline voor nodig om elke dag een half uur eerder op te staan. ‘Discipline is het belangrijkste in het leven’, zei mijn vader altijd, en nu pas weet ik: hij had gelijk. Het gaat om volhouden. Dóórgaan, ook als je twijfelt of je het wel kunt of wanneer er tegenslag is. Succes komt niet vanzelf, schei toch uit. Dat komt niemand aanwaaien.” En succes, dat draait voor haar niet om miljoenen op de bank of om het winnen van designprijzen – al vond ze dat geweldig – maar dat je een vervullend leven kunt creëren. “Voor jezelf én voor anderen.” >

“IK HAD KUNNEN VLUCHTEN IN HARD WERKEN, MAAR IK BESLOOT: IK GA DIT AAN”

HUILEND OP DE BANK

Begin dit jaar liep haar relatie stuk, een maand later stierf haar vader. En ze moest ook nog verhuizen met haar atelier. “Er kwam zo veel op me af dat ik dacht: dat kan ik niet *handelen*. Ik had kunnen vluchten in hard werken, maar besloot: ik ga dit aan, ik ga hier doorheen. En dat was niet prettig, al dat verdriet. Soms zat ik simpelweg te huilen op de bank. Dat was belangrijk: om met mezelf te zijn en het verdriet er te laten zijn, in plaats van het weg te stoppen en iets leuks te gaan doen. Werk stond op een lager pitje. Dat ik kinderen heb – van twaalf en bijna vijftien – helpt ook. Ik moest elke ochtend op tijd opstaan, dat hielp me om structuur te houden.”

Zo'n groot verdriet heeft ze vaker gehad, zoals na de scheiding van de vader van haar kinderen. “Ik was 39 en wist me geen raad. Mijn emoties schoten alle kanten op, beheersten mijn leven.” Ze was stuurloos en moest zichzelf opnieuw richting geven, óók op werkgebied. “We hadden samen een goedlopend ontwerp bureau, dus ook dat was finito. Waar lag nu mijn kracht? Ik ging grafisch ontwerpen en steeds meer richting illustreren. Zie je? Toen was er die urgentie.” Ze doelt op wat ze eerder in het gesprek vertelde: dat het mensen, wanneer het leven lekker verloopt, aan de noodzaak ontbreekt om nieuwe dingen te ontdekken en ergens vol passie in te gaan. “Waarom zou je het anders gaan doen als je leven leuk en goed is, met werk, partner en kinderen?” Noodgedwongen jezelf opnieuw uitvinden is vooral een kwestie van weer gaan voelen in plaats van

denken en piekeren, weet Marenthe inmiddels. “Dan komt ook langzaamaan die drive weer.”

LEREN DARTELEN

Rebel with a mission noemt ze zichzelf op haar site. Want The Art Beat Club heeft ze opgericht omdat ze wat te vertellen heeft. “Ik heb zo veel mooie dingen gecreëerd. Mijn werk blijf ik leuk vinden, maar ook daarin zoek ik verrijking. Ik zie dat ik anderen kan helpen in bepaalde processen.” De club is voor artistieke avonturiers, voor creatievelingen die last hebben van blokkades, maar ook voor de debutant die wil ‘leren dartelen en draven’. Ze geeft workshops en wil online cursussen ontwikkelen om een groter publiek te bereiken. Ook wil ze creativiteit in het bedrijfsleven brengen. Want schilderen, tekenen of iets anders maken helpt mensen van dreutelen naar daadkracht, van twijfel naar vertrouwen en van hoofd naar hart, weet ze. “We zitten zo vast in onze overtuigingen: zo hoort het, zo doen we het. Creativiteit kan helpen uit die conditioneringen te komen. En ik heb er plezier in anderen te helpen hun talenten te laten aanboren en ze te motiveren om zich op dat gladde ijs te begeven; toe maar!” Zelf kostte het haar ook moeite om dit avontuur aan te gaan. “Ik vond het doodeng om mijn plannen waar te gaan maken. Wat had ik nou toe te voegen?” Maar ze zette door, precies zoals ze van haar vader had geleerd. “Ik denk ook: wat maakt het uit of er maar twee mensen komen of een Ziggo Dome vol? Ik wil wat vertellen en dat heeft zin.”

“DOODENG
OM MIJN
PLANNEN
WAAR TE GAAN
MAKEN:
WAT HAD IK
NOU TOE
TE VOEGEN?”

MINIMASTERCLASS

DOORBREEK DE SLEUR

1 Blijf nieuwsgierig

Probeer open te staan voor nieuwe wendingen, mensen en situaties. Wees je bewust van vastgeroeste overtuigingen – ‘zo hoort het’, ‘zo moet het’ – en probeer ze los te laten.

2 Neem afstand

Als je maar door blijft hollen, heb je vaak niet door dat je vastzit in een patroon. Probeer afstand te nemen en jezelf te vragen: word ik blij van wat ik doe? Nee? Ga dan de verandering aan. Het leven is te kort om tijd te verspillen.

3 Creëer

Creatief bezig zijn helpt om uit een sluimerstand te komen. Schilderen, tekenen, muziek maken; wat je ook maakt, het zorgt voor beweging. Creativiteit helpt patronen te doorbreken, een mindset te veranderen en te groeien.

4 Mediteer

Las voor je begint met een creatieve activiteit een klein meditatiemoment in, bijvoorbeeld door met gerichte aandacht cirkels te tekenen. Zo kom je tot jezelf en kun je van daaruit aan de slag gaan.

5 Krop het niet op

Mislukkingen, verdriet en verlies horen bij het leven. Sta stil bij wat je voelt en stop het niet weg. Blijft het verdriet je leven echter beheersen, dan helpt een praktische aanpak: parkeer de gevoelens even om ze op gezette momenten bewust te ervaren. Toen Marenthe last had van liefdesverdriet, dacht ze bijvoorbeeld: liefdesverdriet, je bent er, ik zie je en het is vreselijk, maar nu ga ik even werken – vanavond tussen zeven en acht uur mag je er weer zijn. Tegen die tijd was ze vaak zo druk met prettige dingen, dat de noodzaak om verdriet te voelen minder werd.

6 Zie wat er is

We lijden allemaal verliezen in het leven. Vrienden, ouders, een bedrijf, de liefde. Het is goed om te beseffen hoe rijk we ondanks dat zijn. Kijk goed om je heen: wat is er allemaal wél? Soms zoeken we in de verkeerde hoek. Het is ook een goed idee om hulp in te schakelen van een leraar of coach die je leert kijken.

7 Ga door

Hoe vaak laat je je ervan weerhouden iets nieuws te doen of te leren door gedachten als ‘dat kunnen anderen veel beter’ of ‘wie zit hierop te wachten’? Doe het gewoon, durf te mislukken, daar groei je van. Twijfels of emoties zijn prima, maar het zijn ‘slechts’ gevoelens; laat je er niet door leiden.

8 Maak lol

Marenthe schrijft sinds een paar maanden. Omdat verschillende mensen (onder wie haar moeder en haar inmiddels overleden vader) in haar omgeving daar erg goed in zijn, dacht ze: laat maar, ik kan dat niet. Maar laatst begon ze te schrijven en ze had toch een lol. Wat maakt het uit wie het leest? Maak lol.

HAAR EN MAKE-UP: RONALD HUISINGA

